

parunt, & ex antiquioris illius ruinis communierunt, postea ad fluvium descenderunt, in loco qui *Vickanforde* dicebatur, ædificarunt, & qua flumine non defenditur mœnibus obseperunt. Quo tempore, ut inquit Beda, *Paulinus prædicabat verbum provincie Lindisæ, præfectumque Lindocollinæ civitatis, cui nomen erat Blecca, primum cum domo sua convertit ad Dominum. In qua videlicet civitate, & ecclesiam operis egregii de lapide fecit, cujus tecto, vel longa incuria, vel hostili manu dejecto, parietes hæcenus stare videntur.* Dani deinceps semel atque iterum expugnarunt, primum prædatoriarum illarum turmarum, à quibus Edmundus *Ferream* latus extorsit, deinde Canutus, à quo Ætheldredus recepit, cum è Normannia redux Canutum fortiter hinc exturbaret, Angliamque amissam præter spem recuperaret. Edwardo Confessore regnante erant, ex Censuali Angliæ libro loquor, *CIO LXX mansiones hospitales, & duodecim Lageman habentes sacam & socam.* Normannorum vero tempore, ut inquit Malmesburienfis, *una ex populosioribus Angliæ urbs erat, emporium terra marique venientium, & ut libro illo Censuali videre est, eo tempore DCCCC Burgenses in hac censebantur, plurimæque mansiones vastatae erant, CLXVI propter Castellum. Reliquæ LXXIV vastatae sunt extra metam Castellum, non propter oppressionem Vicecomitis & ministrorum, sed propter infortunium & paupertatem, & ignium exustionem.* Guilielmus Primus ad ejus firmamentum & civium terrorem in collis supercilio castrum per amplum munitissimum excitavit, & eodem fere tempore Remigius Episcopus Dorcestrensis ad ornamentum sedem suam Episcopalem Dorcestria, quæ in remotissimo erat dioceseos angulo, & tenue oppidum, huc transtulit. Cumque jam Ecclesia illa concidisset, quam Paulinus posuerat, Remigius ille *mercatis prædiis in ipso urbis vertice, juxta Castellum (ut habet Henricus Huntingdonensis) turribus fortissimis eminens, in loco forti fortem, pulchro pulchram Virgini virginum, fremente Eboracensi Præsule, qui loci jus sibi vendicavit, construxit Ecclesiam, & in ea Præbendarios XLIV locavit. Quam postea (ut ait ille) combustione deturpatam subtili artificio reparavit Alexander ille Lincolnienfis munificentissimus Episcopus, de quo Guilielmus ille Malmesburienfis, Quia ipse pro exiguitate corporis pene portentum hominis videbatur, luctabatur excellere & foris eminere animus. Et inter alia cecinit ejus temporis Poëta,*

*Qui dare festinans gratis, ne danda rogentur,
Quod nondum dederat, nondum se credit habere.*

Nec sane hi duo, sed etiam Robertus Bloet, qui ante Alexandrum sedit, R. de Beaumeis, Hugo Burgundus, & successores hoc opus quod non unius Episcopi esse potuit, ad eam magnificentiam quæ nunc cernitur, paulatim perduxerunt. Certe ut maximo sumptu, ita insigni venustate & artificio raro tota surgit, præcipue vero propylæum illud ad partem Occidentalem, quod adventantium oculos ad se quasi rapit, & allicit. In hac Ecclesia etiam plura sunt sepulchra Episcoporum, & aliorum, memoranda tamen solummodo videntur illud æreum in quo optimæ Reginae Eleonoræ consortis Regis Edwardi Primi viscera conduntur, & illa Nicolai de *Cantelupo*, unusque & alterius è familia de *Burghersh*, Catharinæ item *Swinford*, quæ fuit uxor tertia Io. Gandaven-

sis Ducis Lancastriæ, materque familiæ Somerssettenfis, cui consepelitur Ioanna ejus filia, uxor secunda Radulphi *Nevill* Primi Westmorlandiæ Comitis, quæ maritum prole beavit numerosa.

Lincolnienfum Episcoporum diocesis non contenta angustiis illis finibus, quibus in primitiva Saxonum Ecclesia contenti erant Episcopi Sidnacestrenses, qui huic agro præfuerunt, tot regiones complexa est, ut sua magnitudine laboraret, & licet Henricus Secundus Eliensem provinciam, & Henricus VIII Petroburgensem & Oxoniensem detraxerit; jurisdictione tamen, & Comitatum numero, totius Angliæ longe maxima etiamnum censetur, & parochiales Ecclesias *CIO CCXLVII* Episcopus in sua diocesi habet. Episcopi huic sedi, & multi & magni post Remigium præfuerunt, sed instituti non est mei enumerare. Nec enim Roberti Bloet, quem Rex Guilielmus Rufus magna pecunia, scilicet 50000 libris mulctavit, causatus quod non optimo jure ipsam urbem Lincolniam tenuerit: nec munifici illius Alexandri, qui insanis substructionibus ad insaniam delectatus pluribus meminero, nec Hugonis Burgundi, in Sanctos relati, cujus corpus Rex Ioannes cum suis Comitibus, ut obsequium, inquit autor meus, *Deo & Sancto præfule præstaret*, humeris suis tumulandum portavit. Duorum tamen memoria mihi recolenda, quorum alter est Robertus *Grotest*, vir & literis & linguis supra quam credi possit, in illa ætate eruditus, *terrificus Papæ redargutor, regis sui monitor, & veritatis amator, Prælatorum corrector, Presbyterorum director, clericorum instructor, scholarium sustentator, populi prædicator, scripturarum sedulus perscrutator, Romanorum maleus, &c.* Alter est præceptor mihi semper observandus reverendissimus pater Thomas Cooperus, de Repub. literaria, & Ecclesia meritissimus, è cujus schola me prodiisse & fateor, & gratulor. Vrbs etiam ipsa diu floruit, ab Edwardo Tertio in *Stapulam*, quam vocant, id est, in lanarum, coriorum, plumbi, &c. emporium constituta. Quæ quanquam gravioribus malis non sit conflictata, semel incensa, semelque frustra obsessa à Stephano Rege, qui ibi oppressus, & captus, & expugnata ab Henrico Tertio, cum Barones feditiosi, qui evocassent Lodovicum Francum ad Regnum Angliæ capeffendum contra illum propugnarent, non magnum damnum fecit. Incredible tamen est, quantum quasi vetustate victa paulatim decreverit; & ex quinquaginta templis quæ avorum memoria habuit, vix octodecim jam supersunt. Distat, ut hoc etiam adnotem, ab Æquatore *LIII* part. scrup. *XII*, ab ultimo Occidente part. *XXI*, scrup. *LII*.

Ut à *Stanfordia* ad *Lincolniam* via illa militaris Romanorum recta ducit, ita hinc in Septentrionem, sublimi & recto tramite, subinde tamen interrupto, per x plus minus milliaria procurrat ad viculum dictum *The Spittle in the street*, & ulterius. Ad tertium autem à Lincolnia alteram etiam viam militarem *Ouldstreet* dictam, ex hac agere etiam conspicuo in Occasum divergere observavi, quam ad *AGELOCVM* proximam à *LINDO* stationem duxisse opinor. Sed ego cursum quem incepti persequar.

VVit-

R. Hoveden.

Obiit 1233.

Matt. Paris, & Anonymus Chronographus.

The Staple.

High-dike.